

LADISLAV OGOREK:

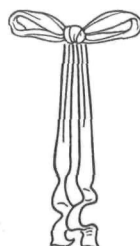
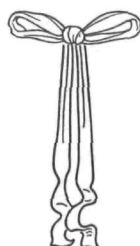
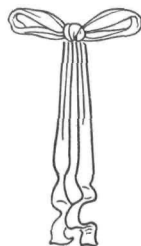
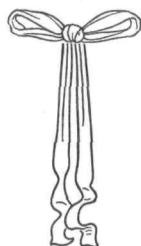
Janko Leban.

Ob šestdesetletnici njegovega rojstva.

Janka Lebana se danes spominja »Zvonček« — prijatelja slovenske mladine, ki je njega ime znano pač vsakemu bralcu našega lista. Saj je Janko Leban zvest sotrudnik »Zvončkov« že vseh šestnajst let, odkar izhaja. Že v prvi številki prvega letnika bemo njegovo pesem »Pozimi«, potem se pa vrste njegovi spisi — pesmi in povesti — v dolgi, pisani vrsti leto za letom...

To je dokaz, kako je našemu Janku Lebanu pri srcu slovenska mladina. Ako bi ne storil nič drugega zanj, že to je dovolj, da se ga hvaležno spominja ob šestdesetletnici njegovega rojstva, ki jo je praznoval dne 21. aprila t. l. (Rojen je bil dne 21. aprila l. 1855. v Kanału na Goriškem. Njegova slika, ki jo danes priobčuje »Zvonček«, je iz leta 1884.)

Ko je dovršil spodnjo gimnazijo v Gorici, se je odločil, da se posveti učiteljskemu stanu. Dva letnika je dovršil na učiteljišču v Gorici, dva pa v Kopru. Kot učitelj, oziroma nadučitelj je služboval v Komnu pri Nabrežini, na Lokvi pri Divači, v Avbru pri Sežani, v Begnjah pri Cerknici, na Trebelnem pri Mokronogu in naposled na Bukovci pri Škofji Loki, kjer živi sedaj v pokoju.

V teh krajih je uspešno služil in služi še danes Janko Leban slovenski mladini in svojemu narodu kot učitelj, vzgojeslovec, pisatelj, pesnik in glasbenik. Na književnem polju je začel delovati že leta 1870., torej praznuje letos s svojo šestdesetletnico obenem petinštiridesetletnico književnega delovanja. Pač dolga doba neumornega dela! »Zgodovina slovenskega slovstva« profesorja dr. Karla Glaserja navaja na dobrih treh straneh samo naslove Lebanovih spisov, ki jih je priobčeval po raznih slovenskih časopisih, ali pa ki so izšli v knjigah kot samostojna dela. Po naših šolarskih knjižnicah je obilo Lebanovih spisov, ki jih slovenska mladina kaj rada prebira; n. pr. »Iskrice« (3 zvezki), »Blagor milosrčnikom!«, »Mirko Poštenjakovič«, »Milutin Vidovič«, »Dva brata«, »Veselje in žalost« itd. Posebno priznanje pa gre Lebanu zaradi njegove »Slovstvene zgodovine v slovenski ljudski šoli« — knjiga je že pošla; ko nastanejo zopet ugodnejše razmere po sedanji vojni, bo treba misliti na novo, predelano in pomnoženo izdajo tega dela — in pa zaradi življenjepisa Andreja barona Čehovina, ki o njem govori današnji »Zvonček«.

Že iz teh kratkih podatkov je razvidno, da ni bilo Lebanu življenje praznik, nego da mu je bilo res — delavni dan! Lebanova glavna vrlina pa je, da temeljito pozna svoj mili materni jezik, ki mu teče gladko izpod peresa.

Slovenska mladina čestita svojemu pisatelju in prijatelju Janku Lebanu k šestdesetletnici njegovega rojstva ter mu želi po trudapolnem in plodovitem delu lep večer življenja! Naj živi še mnogo let!

Mladini.

(Iz „Iskric.“)

Čuj, mladina, svete moje:
Zdaj je čas, da se učiš,
da si blažiš srce svoje
ter si glavo razbistriš!

Kdor uči se pridno zmlada
ter oblaži si srcé,
sreča ga obišče rada,
drugim lajšal bo gorje! —

Janko Leban.

